

[Arne Bjerregaard.]

med det lovforslag, vi skal behandle efter dette, hvor fremskridtspartiet netop på afgiftsområdet, hvor man kunne tænke sig, man så kunne få nogle penge, vil tage nogle penge væk, idet man vil have ophævet afgiften på de hårde hvidevarer. Begge dele taget i betragtning, at man både vil lette indkomstbeskatningen og formindsker afgifterne, må vi sige, at vi tror ikke, der er nogen sandsynlighed for, at vi kan være med til at fremme dette lovforslag ud fra de samfundsmæssige betragtninger, som vi nu engang har, og som vi vil kæmpe for.

På den anden side skal det ikke afholde os fra at være med til ved anden lejlighed også sammen med fremskridtspartiet at hæve bundfradraget, men det må vedrøre hele skatteskalaen. Man kan ikke blot med den nuværende skala hæve bundfradraget og så tro, at man bare kan spare sig til så mange milliarder. Vil man være med til at fastholde det samme provenu, vil vi da også gerne være med til en omlægning af beskatningen.

Knud Jespersen (DKP):

Det lovforslag, der ligger her, var der mange grunde til at afvise, men jeg skal alligevel understrege, at selv om vi afviser det, hænger det ikke sammen med, at vi er modstandere af, at man skal have et højere personfradrag, tværtimod. Vi er tilhængere af, at det skal være højere, også højere end de 19.000 kr., og vi kunne jo have brugt hr. Glistrups argumentation fra september i fjor, og sagt, at vi stemmer imod det bare ud fra betragtningen, at det er alt for lavt.

Men det er nu ikke hovedmotivet. Hovedmotivet kommer ind i spørgsmålet om, hvad skal man tage for at dække en sådan forhøjelse af personfradraget. Man har konstateret — og der er ingen grund til, at jeg gentager det — at det drejer sig om ca. 12 mia kr., og det drejer sig om over 6 mia kr. for kommunerne i provenutab. Det er ikke så længe siden, vi diskuterede i denne sal, at man skulle sikre, at der kom beskæftigelse i gang, og vi kan da ikke både tage fra kommunerne og så samtidig regne med, at de skal løse beskæftigelsesproblemet ved siden af alle de andre problemer.

Det, der er forskellen i den problemstilling, hr. Glistrup bruger omkring personfra-

draget, og den, vi bruger, er, at vi vil have et højere personfradrag, men uden asociale begrænsninger, uden nedskæringer på de områder, hvor hr. Glistrup er så villig til at tage fra. Pengene skal findes et eller andet sted, og de kan ikke findes ved at lave flere arbejdsløse eller ved at forringe den sociale standard, der er opnået, tværtimod.

Det vil jeg gerne understrege, for vi er ikke et skattenægterparti, og når man taler om, at disse skatter er for høje, så er svaret: ja. Men hvis man skal have et højere personfradrag, skal man have nogle andre end de traditionelle til at betale skat, og de traditionelle skattebetalere i Danmark er landets lønmodtagere.

Så kan man jo konstatere, som hr. Ove Jensen gjorde, at så har man løst lavtlønsproblemet, men det er da en konstatering, der viser, at man ikke har noget som helst kendskab til, hvordan lavtlønsproblemet kan og bør løses.

Jeg vil ikke nægte, at en højere personfradragsgrense hjælper de lavtlønnede, tværtimod, det er derfor, vi vil have den. Men det foreliggende forslag er bare ingen løsning, og derfor vil vi heller ikke kunne medvirke dertil.

Jeg skal ikke sige meget ved denne lejlighed om, hvor man vil have dækningen fra, men generelt er der jo tale om, at man vil have en anden byrdefordeling. Denne byrdefordeling sker over besparelser, besparelser, som for os vil virke beskæftigelsesfjendske, idet man må regne med, at man vil have folk ud fra de forskellige områder, hvad enten det er Danmarks Statistik, eller det er det bevægelige arbejdsmarked, som figurerer forskellige steder. Det skal jo betales på anden måde.

På baggrund af, at man ikke anviser, at man kan tage pengene andre steder fra end de traditionelle, at dækningen skal ske igennem forringelser af de traditionelles i forvejen forringede levevilkår, kan vi på ingen måde medvirke til, at dette lovforslag nyder fremme. Havde man derimod antydet, at man var villig til at lade millionærerne betale skat, at man ville beskatte nogle af de sorte penge, ja, så var vi til at snakke med.

Abel (CD):

Sidste år var centrum-demokraterne med i forhandlinger, som sigtede mod en bespa-